

ג' א, רב"ר פ ב' א' א, ג' א,

ג. א. והנהיה יהיה ערום וגו'. לרץ לרעם לאיוו קינח ארדשעו הכמוז כי הנמש היה ערום. עוד נמתי לצי למוז הערמה אשר הערים בענין ולא רחמי אלא דבר רשעות, ומכמה נפלאה ממנו: אכן יתנאר הענין הצנין כוונת דבריו צאמורו אף כי אמר וגו' עננאים דבריו כדברי הוללום, אשר על כן קדם הכמוז להודיע כי הנמש היה ערום כדי להמפונן צאמרו צנעם הצנין להקים ולהדים אשר ירפת יו'.

והנה צמר דבריו נמרון לומר ג' ענינים ונחם ונחם הצנין כוונתו: בא להודיע אומה ידשה אדם כי ייון אלא הצניגה לאכול מעין הדשם יהיה הדבר בענינה כאלו איה אכולם מל עץ הנו, הנונה צוה כי כולן כאלן נגדו ויהי ללא היו לגולל נשלוו ומשעמו וכו', והוא אומרו אף כי אמר וגו' פירוש יהיה בענין כאלו ולעוים על הכל נמרון צוה להגדיל חשקה צו ולהצות כל מאומיה בכל עצי הנון: וזו היא המדה אשר נמנה צה הארז הרע עם הנמששים לו ציפור מהם מאות האמור וימאסמו בעניניהם ויגדל בעניניהם מאות האסוקר ער אף כמותו:

ג' א ב' א' א, ג' א,

נצח הדעת טוב ורע. כי ידיעת הטוב ורע הוא רע מאוד, כי מה שאדם חם יותר הוא יותר מעולה. כמו שאמר הכתוב "אשרי תמימי דרך" (תהלים קיט, א). וכך נתן, יעקב ואיוב, נתעלו במדות תמימותם. כי לולא דביקות האדם בדברים החומריים, היתה נפשו דבקה בעניני ה', ולא היה בוחר בדברים ערבים ומתוקים לפי שעה. כי כל הנעשה לבעל החאווה אחר רוב השתדלותו בענין רע, נעשה לחמימי דרך בענין טוב, כלי עמל ואוזן. אבל העליונים שאינם חומריים, איך מזיק להם ידיעת טוב ורע. לכן צוה שלא יאכל ממנו. וכאן הוא פרטת של גן עדן, וכמאמר "לא טוב היות האדם" הוא סיפור פורטי של יצירת האדם.